

یکشنبه ۴ خرداد ۱۴۰۴ | ۱۶ صفحه | ۲۰ هزار تومان | سال چهارم | شماره ۷۹۴
www.hammihaonline.ir

اسر ائیلیات هندو

تحلیلی از زهرافروق کارشناس اندیشکده نیولاینز درباره همگرایی سیاست‌های دهلی نو و تل‌آویو

گزارش جامعه ۱۳-۱۴

راوی کابوس‌ها

نوشته‌ای از امیر جدیدی درباره سیاستیائو سالگادو
عکاس مشهور برزیلی که در ۸۱ سالگی درگذشت

نہضت ادامه دارد...

بازخوانی نقش و نقد نهضت آزادی در شصت و چهارمین سالگرد تاسیس آن

گمانه‌زنه کارشناسان درباره خروجی دور پنجم مذاکرات

انتکار عمان برای ایران و آمریکا چیست؟

گزارش
دیپلماسی
۲۰۳

نصرت‌الله تاجیک | سفیر پیشین و تحلیلگر سیاست خارجی

به هر فرمولی که برسیم، باز در مذاکرات باید به صورت ریز مورد بررسی دو طرف قرار بگیرد. ایران در مقابل اقدامات خود، طلب رفع تحریم‌ها را دارد. کدام تحریم‌ها باید رفع شود؟ اولویت‌ها با کدام است؟ تمام این‌ها در رفت‌وآمدها میان دو طرف به دست می‌آید. وقتی ایران امتیاز بزرگ می‌دهد، امتیاز بزرگ هم می‌خواهد. پس دو طرف به چانه‌زنی می‌پردازند تا به یک تعادلی برسیم. آمریکایی‌ها حرف متناقض زیاد می‌زنند و برخلاف ایران شفاف نیستند. به همین دلیل مسیر پریچ‌وخم است.

کوروش احمدی | دیپلمات پیشین ایران در نیویورک

از صحبت‌های آقای عراقچی و توثیق آقای بدرالبوسعیدی، وزیر خارجه عمان می‌توان این‌طور برداشت کرد که مسئله غنی‌سازی همچنان محل اصلی اختلاف است اما ایده و ابتکاراتی مطرح‌شده که تحرکی در گفت‌وگوها به وجود آورده است. ایده‌هایی که قرار شد در پایتخت‌ها مورد بررسی قرار بگیرد و طبیعتاً به اطلاع مقامات ارشد برسد و کسب تکلیف صورت بگیرد. این ایده‌ها احتمالاً چیزی بوده که دو طرف به این نتیجه رسیدند آن‌ها را در پایتخت‌های خود بررسی کنند و ببینند که آیا می‌توان روی آن‌ها کار کرد یا نه.

بررسی بخشنامه بانک مرکزی و احتمال تاثیر گذاری آن

دستور جدید ارزی

کمال سیدعلی | معاون ارزی پیشین بانک مرکزی:

نباید پرونده چای دبش جدید ایجاد شود

کامران ندیری | اقتصاددان:

راه دور زدن بخشنامه زیاد است

سرمقاله

سرمه نگشید، کور می‌کنید

سیاست‌گذاری در ایران شبیه وصله پینه کردن است. به‌جای پرداختن به متن درگیر حاشیه می‌شوند. منطبق رسی برای اداره امور و جلوگیری از تخلف، اساس را بر حداکثر کردن محدودیت و مجازات‌ها می‌گذارد. در حالی که سیاست‌گذاری واقعی باید به جنبه‌های ایجابی و مثبت نگاه کند و محدودیت‌ها را به حداقل برساند. این سیاست‌گذاری فشل هر روز موانع و مجوزها و ناظران را بیشتر می‌کند تا جلوی فساد و تخلف را بگیرد. در عمل هم متوجه می‌شوند که همه مجوزها و نظارت‌های جدید فرصتی شده‌اند برای فساد بیشتر. به همین دلیل است هر چه جلوتر آمده‌ایم، ارقام فسادها سر به فلک کشیده و آخرین آن در دولت آقای رئیسی بود که پرداخت ۲۷ میلیارد دلار در یک مورد بسیار فاحش به نام چای دبش رخ داد. اهمیت آن فساد در این بود که آقای رئیسی در زمان قوه قضائیه خود دادگاه‌های ضدفساد را با دادرسی یک‌مرحله‌ای راه انداخت که نشان دهد مبارزی سخت علیه فساد است. ولی غافل از اینکه نه تنها رکورد فساد در آن دولت شکسته شد، بلکه وزیر کشاورزی او با این اتهام محاکمه شد که: «معاونت در اختلال در نظام اقتصادی کشور از طریق تسهیل فرایند ثبت سفارش‌های کلان واردات چای، با وجود هشدار کمیته‌های نظارتی. وی متهم است که با علم به خلاف بودن ماجرا، به هشدارها تمکین نکرده و حتی پیگیر لغو مصوبه هشداردهنده از معاون اول رئیس‌جمهور بوده است. دادگاه اعلام کرده چنانچه او به وظایف قانونی خود عمل می‌کرد، از وقوع این تخلفات سنگین جلوگیری می‌شد.» فعلاً نمی‌خواهیم در صداقت تندر وها در مبارزه با فساد بحث کنیم؛ ولی روشن است که در این ادعا شکست خورده‌اند و حتی رکورد زده‌اند. این حداقل ناشی از درک نادرست آنان از مشکل و راه حل است. سیاست‌گذاری آنان در مبارزه با فساد دقیقاً مثل این است که کسی با عوارض خطر مرض قند روبه‌رو باشد؛ ولی به علت تشخیص نادرست، مصرف شیرینی جات به او تجویز یا توصیه شود. اکنون با گذشت دو تاسه سال از این فساد بزرگ که دو مقام عالی وزارتی و ده‌ها کارمند عالی‌رتبه و متوسط درگیر پرونده و از محکومین آن هستند و حکم صادره علیه متهمین بیش از ۶۰۰ هزار کلمه و در حدود ۲۰۰۰ صفحه عادی است؛ بانک مرکزی بخشنامه‌ای را برای جلوگیری از وقوع چنین فسادهایی تهیه کرده است؛ بخشنامه‌هایی که مثل موارد قبلی غیرممکن است مشکل فساد را حل کند و در بهترین حالت افزایش نمی‌دهد و در بدترین حالت موجب رشد فساد می‌شود. علت هم روشن است. فساد کم‌هزینه و پرسود است و بعضاً توجهیبات اداری و حتی انقلابی هم برایش می‌توانند. راه حل چیست؟ قبل از هر چیز، تحریم را باید حذف کرد. وجود تحریم و کوشش برای دور زدن آن بزرگترین چراغ سبز و دروازه ورود به فساد است. در گام دوم، باید همه سیاست‌های چندبخشی و رانته‌ای را حذف کرد. ارز چندبخشی، وام ارزان قیمت، امضاهای طلایی، مجوزهای ویژه و... همه منشأ فساد است. گام سوم که زودتر هم باید برداشته شود، شفافیت است. دسترسی به اطلاعات برای نهادهای مدنی و روزنامه‌نگاران و... و پاسخگویی مقامات شرط لازم مبارزه با فساد است. گام بعدی، خروج دولت از تصدی‌گری و تمرکز آن در امور حاکمیتی است. گام بعدی، حذف سریع چندبخشی‌های موجود در حوزه انرژی و... است. بدون این اصلاحات هر اقدامی نوعی سرمه کشیدن به چشم اقتصاد و امر مبارزه با فساد است که در عمل آن را کور می‌کند.

حسن کامشاد ۱۴۰۴ - ۱۳۰۴

حیدر

یادنامه
فرهنگ
۱۴۰۵

نویسنده‌ای کارکشته که سندی دست اول از تاریخ معاصر ایران و جریان روشنفکری است. آنچه ورای همه اینها در این گنده‌ای که دیگر تقریباً هیچ کدامشان میان ما نیستند، اگر نگوییم پیش از ترجمه، نوشته و پژوهش‌هایشان ارزشمند است، رفاقت و جنس دوستی‌ایست که با یکدیگر داشته‌اند. رفاقت سایه با کیوان، کیوان با مسکوب، مسکوب با کامشاد و زنجیره‌ای که نام‌های بزرگ دیگری را هم شامل می‌شود. شمایل این دوستی و زیست رفیقانه در بسیاری از تالیفات این نام‌ها به چشم می‌خورد. از پیرزینان اندیش که گفت‌وگو با سایه است تا کتاب «مرتضی کیوان» که به همت شاهرخ مسکوب برای یکی از عزیزترین‌های زندگی‌اش جمع‌آوری شده است. حسن کامشاد در این میان از بقیه هم پیش‌روتر شد و رفاقت را در حق شاهرخ مسکوب تمام کرد. بی‌شک یکی از مهمترین عوامل تاثیرگذار در اقبال به شاهرخ مسکوب در سال‌های اخیر تلاش رفیق گرمابه و گلستانش، کامشاد بوده است.

علی ورامینی/ دبیر گروه فرهنگ: دنیای سوفی در پیچه ورود خیلی از نوجوانان و حتی بزرگسالان مشتاق به خواندن برای آشنایی با فلسفه بود. آشنایی عمده نسل ما با حسن کامشاد به واسطه خواندن همین کتاب بود؛ کتابی که یوستین گاردنر برای آشنایی نوجوانان و شاگردهای جوانش با فلسفه به صورت زمانی فلسفی نوشت و بعدتر نزدیک به ۵۰ زبان ترجمه شد. طبیعی بود وقتی برای اولین بار با سوفی، خالق و مترجمش آشنا شدم نه کامشاد را می‌شناختم و نه می‌دانستم که چه کرده است. بعدتر که کامشاد و رفقای بزرگش را شناختم، کار حسن کامشاد را سترگ‌تر یافتیم. اولین چاپ دنیای سوفی سال ۷۳ منتشر می‌شود. این کار را کامشاد به پیشنهاد هوشنگ گلشیری انجام می‌دهد. کامشاد کتاب‌های مهم دیگری هم دارد. هرکدام از ترجمه و تالیف‌هایش قابل اعتنا و بعضی از آنها هم نقش بی‌بدیلی در تاریخ روشنفکری ایران دارد. «حدیث نفس» اش نه فقط یک زندگینامه خودنوشت مترجم و

نگاه
هم‌میهن

طرح: هادی حیدری / هم‌میهن